

РЕШЕНИЕ

№ 5337

гр. София, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10225** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 76 срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220520004700-091-001 от 26.03.2021 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията. в частта, в която е потвърден с Решение № 1421 от 13.09.21г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, относно определени допълнително задължения за корпоративен данък общо в размер на 30 200,44 лв. и начислени лихви за забава в размер на 7 391,10 лв., в резултат на преобразуване на деклариранията финансови резултати за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., както и са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от м. 11.2016 г. до м. 02.2017 г., м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., от м. 09.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 02.2018 г., м. 05.2018 г., м. 07.2018 г., м. 08.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2018 г., м. 01.2019 г., от м. 03.2019 г. до м. 06.2019 г., от м. 10.2019 г. до м. 01.2020 г., м. 03.2020 г. и от м. 05.2020 г. до м. 07.2020 г. общо в размер на 49 106,60 лв., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 10 734,57 лв.

В жалбата се навеждат доводи, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на процесуалните разпоредби на ДОПК и в противоречие с материалноправните норми на ЗДДС. Сочи се, че ревизиращият екип изцяло е игнорирал правилата за служебно събиране на доказателства и за тежестта на доказване в ревизионното производство. В тази връзка становището му е, че от страна

на органите по приходите не е съобразена задължителната съдебна практика на ВАС и СЕС. С тези аргументи се прави искане за отмяна на ревизионния акт, потвърден с Решение № 1421 от 13.09.21г.

Жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява в открито съдебно заседание от адв. Б., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски в производството. Представя списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено на процесуалния представител на жалбоподателя.

СГП, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Ревизията е започнала с издаване на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220520004700-020-001/04.08.2020 г., връчена на 17.08.2020 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220520004700-020-002/10.11.2020 г., издадени от П. Т. П., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С./. Целта на възлагането е било извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 11.02.2015 г. до 31.07.2020 г. и задълженията на дружеството за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220520004700-092-001/28.01.2021 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подало писмено възражение, вх. №53-00-2477#4/16.03.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С.. Към възражението са представени писмени доказателства. Възражението е обсъдено при издаване на ревизионния акт и е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220520004700-091-001/26.03.2021 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 26.03.2021 г.

Установено е, че през периода на ревизията основната дейност на жалбоподателя е свързана с търговия на дребно с части и принадлежности за автомобили.

В ревизионното производство са установени следните правно значими факти и обстоятелства:

I. Относно задълженията по ЗДДС и по доставчици:

Касае се за непризнат данъчен кредит по фактури издадени от следните доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК [ЕГН], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК],

[фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК].

[фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са представили копия на издадените на жалбоподателя фактури и приемо-предавателни протоколи /с изключение на фактурите, представени от [фирма]/. Допълнително [фирма], [фирма] и [фирма] са представили договори за доставка, сключени с [фирма]. [фирма], [фирма] и [фирма] са представили и хронологии на счетоводни сметки във връзка с осчетоводяването на доставките /сметка 411 „Клиенти“ и сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“/. От [фирма] и [фирма] са представени допълнително доказателства за произхода на стоките /протоколи по чл. 117 от ЗДДС и инвойси/.

Ревизиращите органи са извършили проверки в информационния масив на НАП, при които е установено, че всички доставчици са дружества с прекратена регистрация по ЗДДС, поради наличието на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Посочено е, че в отчетните регистри по ЗДДС всички дружества са декларирали покупки единствено от рискови лица. Констатирано е, че на част от доставчиците / [фирма], [фирма], БИ ТИ ЕВРО К.“ Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]/ са извършени ревизии, при които са установени задължения в особено големи размери.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС с РД е предложено да бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 66 646,88 лв. по фактурите, издадени от посочените по-горе дружества.

Органите по приходите са констатирани, че след издаването на РД [фирма] е коригирало част от размера на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от процесните доставчици, подробно описани по номер и дата на данъчен документ на стр. 8-10 от РД. Жалбоподателят е сторнирал част от ползвания данъчен кредит по доставките, фактурирани от процесните дружества, за които е установено, че не са реално изпълнени, като е включил фактурите със знак минус в отчетните си регистри по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2021 г. и м. 02.2021 г.

Предвид изложеното с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 49 106,60 лв., както следва:

- за данъчни периоди м. 06 и м. 07.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 404,00 лв. по 5 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставките изработка на дизайни за табели;
- за данъчен период м. 06.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 500,00 лв. по фактури №[ЕГН]/15.06.2020 г. и №[ЕГН]/16.06.2020 г., издадени от [фирма] с предмет на доставките са рекламна кампания – лято 2020 г. и поддръжка на сайт;
- за данъчен период м. 09.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по фактура №[ЕГН]/29.09.2017 г., издадена от [фирма] за доставката на кашони;
- за данъчен период м. 07.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в

II. Относно установените задължения по ЗКПО:

Въз основа на фактите и обстоятелствата, установени в частта на облагането по ЗДДС и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, ревизиращият екип е преобразувал декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение с отчетените разходи в размер на 302 004,40 лв. по фактурите, издадени от посочените по-горе лица.

1. За данъчен период 2015 г. [фирма] е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2205И0030755/24.03.2016 г. Декларирана е данъчна печалба в размер на 330,62 лв. След извършеното увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 24 312,40 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 24 643,02 лв., и дължим корпоративен данък в размер на 2 464,30 лв. Начислена е и лихва за забава в размер на 1 229,97 лв.

2. За данъчен период 2016 г. [фирма] е подло ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2205И0039516/10.03.2017 г. Декларирана е данъчна печалба в размер на 6 122,90 лв. След извършеното увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 56 319,00 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 62 441,90 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 6 244,19 лв. Начислена е и лихва за забава в размер на 2 277,97 лв.

3. За данъчен период 2017 г. [фирма] е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2205И0051856/21.03.2018 г. Декларирана е данъчна печалба в размер на 6 156,07 лв. След извършеното увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 64 165,00 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 70 321,07 лв., и дължим корпоративен данък в размер на 7 032,11 лв. Начислена е и лихва за забава в размер на 1 944,71 лв.

4. За данъчен период 2018 г. [фирма] е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2205И0064848/23.03.2019 г. Декларирана е данъчна печалба в размер на 9 181,33 лв. След извършеното увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 60 153,00 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 69 334,33 лв., и дължим корпоративен данък в размер на 6 933,43 лв. Начислена е и лихва за забава в размер на 1 213,18 лв.

5. За данъчен период 2019 г. [фирма] е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2205И0077312/05.03.2020 г. Декларирана е данъчна печалба, в размер на 11 987,46 лв. След извършеното увеличение на декларирания финансов резултат със сумата от 97 055,00 лв. е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 109 042,46 лв., и дължим корпоративен данък в размер на 10904,25 лв. Начислена е и лихва за забава в размер на 725,27 лв.

Ревизионни акт е оспорен по административен ред, като с Решение № 1421 от 13.09.21г. на Директор ОДОП е изцяло потвърдено.

Ревизионният акт е оспорен и по съдебен ред с жалбата, по която е образувано настоящото дело.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк

съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Същият е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС и ЗКПО с акцесорните им лихви по чл. 175, ал. 1 ДОПК и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 от ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу РД не е заявено от ревизираното лице, поради което липсата на негово обсъждане в РА не е формален порок по чл. 120, ал. 2, изр. 2 ДОПК.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220520004700-020-001/04.08.2020 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220520004700-020-002/10.11.2020 г., издадени от П. Т. П., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. И двете заповеди имат задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения по ЗДДС и ЗКПО и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК, който впоследствие е продължен /със ЗИЗВР/. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от [фирма] са изисквани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, включително относно спорните доставки. Инициирани са насрещни проверки на доставчиците по чл. 45, ал. 1 ДОПК по спорните фактури, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за същите доставчици. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения срок. За резултатите ѝ е съставен РД №Р-22220520004700-092-001/28.01.2021 г. съдържанието на който съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). [фирма] черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за

възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. Единствено жалбоподателят носи тежестта да докаже реалността на доставките по процесните фактури, тъй като той твърди положителния факт, че такива доставки са осъществени и именно в това твърдение се състои възражението му срещу незаконосъобразността на РА в обжалваната част. Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

Доказателствената тежест в производството е указана от съда с определение от 16.11.2021 г., като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

В съответствие с нормата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие (чл. 25, ал. 1 ЗДДС), което в съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

По аргумент от чл. 25, ал. 2 ЗДДС без реално извършена доставка на стока по смисъла на по чл. 6/9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС не настъпва, респективно – не възниква изискуемост на данъка в хипотезата на чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, а оттам – по аргумент от чл. 68, ал. 2 ЗДДС, не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено дори при наличие на хипотезата на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗДДС (аналогична на чл. 178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО).

От горния анализ се установява, че възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

- качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/;
- своенето на данъчния документ от получателя – чл. 71, т. 1 ЗДДС;
- получаването на стоките/услугите по доставката /“...действителното извършване на облагаемата сделка...” според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/;
- отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

Отсъствието на който и да елемент от порождащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. В процесния случай по мотиви, изложени по-долу, съдът намира за доказани всички така очертани правнозначими предпоставки.

В множество свои решения СЕС – напр. Решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11, Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 и др., приема, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. В решение на СЕС от 6 декември 2012 г. по дело С-285/11 г. изрично е посочено, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на облагаеми сделки. В т. 32 е записано: „Запитващата юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото“. „Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано (т. 33).

От изложеното следва, че за да се признае правото на приспадане на ДДС, е необходимо стоките или услугите да са реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. От друга страна в т. 37 съдът допълва, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама. Действително в такъв случай не са изпълнени обективните критерии, на които се основават понятията за доставка на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължено лице в това качество, и за икономическа дейност (т. 38). Това означава, че ако след преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, не може да се направи извод за действително предадени и получени от доставчика и получателя стоки и услуги, то правото на

приспадане не следва да се признае.

Върховният административен съд нееднократно подчертава разликата между сделка в гражданскоправен смисъл и доставка за целите за данъчното облагане – разграничение, нормативно проведено в ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО, които последователно си служат само с понятието “доставка”, не и “сделка”. Докато в гражданскоправен аспект е необходимо и достатъчно съгласието на страните по съществените условия на сделката, за да са облигационноправно обвързани от нея, за доставка по чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 14, ал. 1 Директива 2006/112/ЕО се изисква да е настъпило и вещно-транслативното правно действие. При доставки на движими вещи, определени по рода си (каквито са процесните), този правен ефект ще е настъпил, ако правото на собственост върху тях е прехвърлено от доставчика с предаването им на получателя (което в настоящия случай остана недоказано) с оглед придобиването му по разпоредителна правна сделка по чл. 77, пр. 1 ЗС вр. чл. 24, ал. 2 ЗЗД или чрез добросъвестно владение от несобственик по чл. 77, пр. 3 вр. чл. 78, ал. 1 ЗС.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че произходът на стоките не е обективен признак за доставка по чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, нито е предпоставка за възникването или упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Съответно недоказването на произхода не означава автоматично, че стоката липсва и не може да е предмет на разпоредителна сделка. Доказването на произхода, обаче може да е индичия за физическото съществуване на стоките като обекти на собственост, годни като такива да бъдат прехвърляни. Подобни индичии биха могли да обезпечат тежачото върху ответника непълно насрещно доказване и са важен информационен източник при липсата на преки доказателства за реалност на извършената доставка.

С оглед яснота и избягване преповтаряне на правни мотиви, следващите правни изводи са обособени според естеството на престациите – доставки на стоки и доставки на услуги, а не по данъчни периоди или доставчици.

Относно доставките на материали /кашони, пликове, стреч фолио, кутии, амбалажна хартия, опаковъчни картони, тиксо, гранули за пластмаса и други/, фактурирани от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]:

Доставчикът **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** е издал на [фирма] през процесния период фактура №[ЕГН]/29.09.2017г., по която е отказан данъчен кредит на жалбоподателя. Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорната фактура, е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател. Разплащането по същата е извършено в брой, като по делото е налично копие на фискален касов бон. От заключението по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода. Процесната фактура е отразена в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството. Съгласно приложените по делото документи, процесната фактура е издадена въз основа на Договор за доставка от 29.09.2017 г., сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: доставка на кашони - 1250 бр.от приетоти по делото доказателства се установява също така, че фактурата, издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 338-340 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът *[фирма] с ЕИК[ЕИК]* е издал на *[фирма]* през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК <i>[фирма] с ЕИК[ЕИК]</i>					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	
	Номер	Дата		в лева	
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	26.07.2018	Тиксо кашони найлонови пликове, етикети	5110.00	1022
2	[ЕГН]	30.07.2018	Тиксо кашони найлонови пликове, етикети	4895.00	979.0
3	[ЕГН]	24.08.2018	Опаковъчни материали	6800.00	1360
			ОБЩО:	16805.00	3361

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика *[фирма]* са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател, като разплащането по фактурите е извършено в брой и са приети по делото като доказателства - копия на фискални касови бонове.

Процесните фактури са били отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на *[фирма]* през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: приемно-предавателни протоколи от 24.08.2018 г. и от 30.07.2018 г. с подробно описани предадени материали, подписани и заверени от двете страни.

Същите са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 216-218 в папка 1 приложение по делото/.

Доставчикът *[фирма] с ЕИК[ЕИК]* е издал на *[фирма]* през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК <i>[фирма] с ЕИК[ЕИК]</i>						
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа		ДДС
	Номер	Дата		в лева		
1	2	3	4	5	6	
1	[ЕГН]	23.10.2018	Опаковки, кашони	5008.00	1001.60	
2	[ЕГН]	25.11.2018	Кашони,	7560.00	1512.00	

			опаковки			
3	[ЕГН]	27.11.2018	Кашони, опаковки	7460.00	1492.00	в брой к.б
			ОБЩО:	20028.00	4005.60	

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател. Разплащането по същите е извършено в брой, като са приети като доказателства по делото копия на фискални касови бонове.

Фактурите, са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на Договор за доставка от 23.10.2018 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 650 бр. и стреч фолио - 60 бр.; приемно-предавателен протокол от 23.10.2018 г., в който обаче предадените стоки/материали в т.ч.: кашони петпластови, щанцова кутия, пликове аеропласт и крафт хартия, хартиени торбички; Договор за доставка от 25.11.2018 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 600 бр. и стреч фолио - 100 бр.; приемно-предавателен протокол от 25.11.2018 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 27.11.2018 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 700 бр.; приемно-предавателен протокол от 27.11.2018 г. - съвпада с договора и фактурата.

Съгласно ПИНП № П-22221420149286-141-001/02.12.2020 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в Таблица 7 фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 242-244 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК[ЕИК]					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	
	Номер	Дата		в лева	
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	30.11.2016	Кашони, стреч фолио	7560.00	1512.00
2	[ЕГН]	30.12.2016	Кашони	2500.00	500.00
3	[ЕГН]	30.01.2017	Кашони, стреч фолио	3070.00	614.00
4	[ЕГН]	27.01.2017	Кашони	4000.00	800.00
5	[ЕГН]	24.02.2017	Кашони,	7020.00	1404.00

			стреч фолио		
			ОБЩО:	24150.00	4830.00

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател. Разплащането по тях е извършено в брой, като са приети като доказателства по делото копия на фискални касови бонове.

Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: Договор за доставка от 30.11.2016 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 1200 бр. и стреч фолио - 65 бр.; приемо-предавателен протокол от 30.11.2018 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 30.12.2016 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 500 бр.; приемо-предавателен протокол от 30.12.2016 г. - съвпада с договора и фактурата. Договор за доставка от 30.01.2017 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 350 бр. и стреч фолио - 55 бр.; приемо-предавателен протокол от 30.01.2017 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 27.01.2017 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 800 бр.; приемо-предавателен протокол от 27.01.2017 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 24.02.2017 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 900 бр. и стреч фолио - 105 бр.; приемо-предавателен протокол от 24.02.2017 г. - съвпада с договора и фактурата.

Съгласно ПИНП № П-22220320149247-141-001/02.12.2020 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в *Таблица 9* фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 254-256 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** е издал на [фирма] през процесния период следната фактура №[ЕГН]/04.05.2020г., по която е отказан данъчен кредит на жалбоподателя.

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорната фактура, издадена от доставчика [фирма] е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател. Разплащането по фактурата е извършено в брой.

Счетоводните операции, показани по-горе са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурата, описана в *Таблица 10* е отразена в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно ПИНП № П-22221020149240-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в *Таблица 10* фактура, издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през

съответния данъчен период /стр. 332-334 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следната фактура №[ЕГН]/31.05.2018г., по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя.

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорната фактура, издадена от доставчика [фирма] е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател. Разплащането по фактурата е извършено в брой, като по делото е налично копие на фискален касов бон.

Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурата, е отразена в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на:приемо-предавателен протокол от 31.05.2018 г. с подробно описани предадени материали /кашони 5 пластови - 1400 бр.; опаковъчен картон - 2500 бр.; стреч фолио -50 бр./, подписани и заверени от двете страни.

Съгласно ПИНП № П-22221020149230-141-001/02.10.2020 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в Таблица 11 фактура, издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 210-212 в папка 1 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК[ЕИК]					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	
	Номер	Дата		в лева	
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	21.10.2019	Пластмаса за преработка	5205.00	1041.00
2	[ЕГН]	24.10.2019	Пластмаса за преработка	5080.00	1016.00
3	[ЕГН]	28.10.2019	Пластмаса за преработка	4720.00	944.00
4	[ЕГН]	20.11.2019	Гранули за пластмаса	5000.00	1000.00
5	[ЕГН]	25.11.2019	Гранули за пластмаса	5000.00	1000.00
			ОБЩО:	25005.00	5001.00

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при

дружеството-жалбоподател. Разплащането по фактурите е извършено в брой, като са представени копия на фискални касови бонове.

Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, описани по-горе в таблицата касаеща дружеството доставчик са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: приемо-предавателни протоколи - съвпадат с фактурите като предмет и дата, подписани и заверени от двете страни.

Съгласно ПИНП № П-22221020149228-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в Таблица 12 фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 290-292 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК[ЕИК]					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа в лева	ДДС
	Номер	Дата			
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	14.03.2019	Материали съгласно опис	5480.00	1096.00
2	[ЕГН]	22.03.2019	Материали съгласно опис	5530.00	1106.00
3	[ЕГН]	11.04.2019	Опаковъчни материали	6130.00	1226.00
4	[ЕГН]	15.04.2019	Опаковъчни материали	5880.00	1176.00
5	[ЕГН]	28.05.2019	Услуга съгласно приемо-предавателен протокол	4980.00	996.00
6	[ЕГН]	29.05.2019	Опаковъчни материали	4030.00	806.00
7	[ЕГН]	29.06.2019	Опаковъчни материали	5000.00	1000.00
8	[ЕГН]	28.06.2019	Опаковъчни материали	8000.00	1600.00
			ОБЩО:	45030.00	9006.00

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател. Разплащането по фактурите е извършено в брой, като са представени копия на фискални касови бонове.

Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, описани по-горе в таблицата са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: Договор за доставка от 11.04.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на амбалажна хартия - 500 бр., кашони - 800 бр., аеропласт големи балони - 300 бр., тиксо - 700 бр. и кашон трипластов - 540 бр.; приемо-предавателен протокол от 11.04.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 11.04.2019 г., изминати 60 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки; Договор за доставка от 14.03.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кутии с отделен капак - 2350 бр., аеропласт големи балони - 200 бр., стреч фолио - 200 бр. и амбалажна хартия - 3000 бр.; приемо-предавателен протокол от 14.03.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 14.03.2019 г., изминати 70 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки; Договор за доставка от 15.04.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кутии с отделен капак - 3540 бр., кутии с капак - 250 бр. и стреч фолио - 240 бр.; приемо-предавателен протокол от 15.04.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 15.04.2019 г., изминати 88 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки; Договор за доставка от 22.03.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на стреч фолио - 48 бр., кашон 5 пластов - 700 бр., листов печат/опаковъчен картон/ - 2000 бр.; приемо-предавателен протокол от 22.03.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 22.03.2019 г., изминати 56 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки; Договор за доставка от 28.05.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на стреч фолио - 90 бр., кашон 5 пластов - 600 бр., аеропласт големи балони - 200 бр. и кашон 3 пластов - 900 бр.; приемо-предавателен протокол от 28.05.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 28.05.2019 г., изминати 46 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки; Договор за доставка от 29.05.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кутии с отделен капак - 3425 бр. и кутии с капак - 336 бр.; приемо-предавателен протокол от 29.05.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 29.05.2019 г., изминати 28 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки; Договор за доставка от 29.06.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител

с предмет: доставка на картон - 8000 бр., кашони - 1000 бр. и тиксо - 1000 бр.; приемо-предавателен протокол от 29.06.2019 г. - съвпада с договора и фактурата; пътен лист на автомобил L. NX рег. [рег.номер на МПС] с дата 29.06.2019 г., изминати 100 км. от [населено място], ж-к Д. до ж-к Б. с водач: Б. Б. на длъжност: пласьор стоки.

Съгласно ПИНП № П-22221420149221-141-001/05.10.2020 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в *Таблица 13* фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 223-226 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** е издал на [фирма] през процесния период следните фактури - № [ЕГН], за която липсва фактура на стойност 6000 лв. и ДДС 1200 лв. и фактура № [ЕГН]/14.01.2020г. , по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя.

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател. Разплащането по фактурите е извършено в брой, като са представени копия на фискални касови бонове - само за ф-ра № 298/14.01.2020 г.

Счетоводните операции, показани по-горе са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно ПИНП № П-22221520149214-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в *Таблица 14* фактура № [ЕГН]/14.01.2020 г., издадена на [фирма] не е включена в дневник за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 248-250 в папка 2 приложение по делото/.

При тази доказателствена съвкупност, настоящия съдебен състав намира за правилен и законосъобразен извода на приходната администрация. Ползването на данъчен кредит в размер на 1200лв. през 12.2019г. е неправомерно и жалбата в тази част е неоснователна. Неоснователна е и в частта досежно акцесорното задължение за лихва до размера на сумата от 145,68 лв. за периода 15.01.2020г. – 26.03.2021г.

Доставчикът **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** е издал на [фирма] през процесния период следната фактура № [ЕГН]/06.03.2020г., по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя. Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорната фактура, издадена от доставчика [фирма] е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател, като разплащането по фактурата е извършено в брой и по делото е налично копие на фискален касов бон.

Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурата, е отразена в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно ПИНП № П-22220620149208-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в *Таблица 15* фактура, издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 356-358 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК[ЕИК]					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	
	Номер	Дата		в лева	
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	24.10.2017	Кашони	5000.00	1000.00
2	[ЕГН]	27.11.2017	Кашони	3500.00	700.00
3	[ЕГН]	08.12.2017	Кашони, пликове	6015.00	1203.00
4	[ЕГН]	28.02.2018	Кашони	8000.00	1600.00
5	[ЕГН]	28.02.2018	Пликове, стреч фолио	4720.00	944.00
			ОБЩО:	27235.00	5447.00

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател, като разплащането по фактурите е извършено в брой и са приети като доказателства по делото копия на фискални касови бонове.

Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, описани в таблицата са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: Договор за доставка от 08.12.2017 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 1200 бр. и пликове - 4050 бр.; приемо-предавателен протокол от 08.12.2017 г. - не съвпада с договора и фактурата - вместо кашони са вписани стреч фолио - 1200 бр.; Договор за доставка от 27.11.2017 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 875 бр.; приемо-предавателен протокол от 27.11.2017 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 24.10.2017 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 1250 бр.; приемо-предавателен протокол от 24.10.2017 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 28.02.2018 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 2000 бр.; приемо-предавателен протокол от 28.02.2018 г. - съвпада с договора и фактурата; Договор за доставка от 28.02.2018 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на пликове - 5000 бр. и стреч фолио - 700 бр.; приемо-предавателен протокол от 28.02.2018 г. - съвпада с договора и фактурата;

Съгласно ПИНП № П-22220320149206-141-001/27.10.2020 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в *Таблица 16* фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 326-328 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** е издал на [фирма] през процесния период следните две фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя: № [ЕГН]/17.01.2019г. и №[ЕГН]/21.01.2019г.

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател, като разплащането по фактурите е извършено в брой и са представени копия на фискални касови бонове.

Счетоводните операции, показани по-горе са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, са отразени в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: Договор за доставка от 21.01.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони 5 пластови 60/40/45 - 1800 бр.; аеропласт - 254 бр. и амбалажна хартия - 5000 бр.; Договор за доставка от 17.01.2019 г., сключен между [фирма] като Изпълнител и [фирма] като Възложител с предмет: доставка на кашони - 1300 бр.;

Съгласно ПИНП № П-22221420149294-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в *Таблица 5* фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 308-310 в папка 2 приложение по делото/.

Или като краен извод по отношение на така посочените дружества доставчици се очертава, че Документалната обосноваост на всяка от издадените спорни фактури /доколкото такава съществува/ е налице, а видно от събраните доказателства и приложените по делото документи получаването на спорните доставки е осчетоводено при жалбоподателя по начин, водещ до извод за законосъобразно извършена счетоводна операция. Доставчиците на оспорващото длружество са отразили спорните фактури, издадени на жалбоподателя в дневниците си за продажби, респективно в СД за ДДС, с изключение фактурата издадена от [фирма], поради липсата на която, респ. липсата на документална обосноваост на същата, оспорването следва да се приеме за частично основателно за останалите фактури и неоснователно за процесната.

На следващо място, в настоящия случай се установява притежаване от РЛ на издадени данъчни фактури за доставка на **услуги**.

За да се твърди липса на доставка на услуга трябва да се установи, че доставчиците не са разполагали с необходимия технически, материален и кадрови ресурс за извършването на услугите или въпреки че са разполагали с такъв, същите услуги не са извършени от тях.

Относно услугите по изработка на дизайн за табели, фейсбук реклама, осъществяване на рекламна кампания, маркетингово проучване и поддръжка на сайт, фактурирани от

[фирма], [фирма] и [фирма]:

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	в лева
	Номер	Дата			
1	2	3	4	5	
1	[ЕГН]	28.06.2017	Услуга съгласно договор	4240.00	
2	[ЕГН]	29.06.2017	Услуга съгласно договор	4120.00	
3	[ЕГН]	30.06.2017	Услуга съгласно договор	4140.00	
4	[ЕГН]	30.07.2017	Услуга съгласно договор	5010.00	
5	[ЕГН]	31.07.2017	Услуга съгласно договор	4510.00	
			ОБЩО:	22020.00	

Видно от предоставените от счетоводството на жалбоподателя документи, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при [фирма], като разплащането по фактурите е извършено в брой, съгласно заключението на Ссче. Съответно фактурите, са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответните данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството. Съгласно приложените по делото документи, процесните фактури са издадени въз основа на: Договор за изработка на дизайн от 28.06.2017 г., сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: изработка на дизайн на табели; приемо-предавателен протокол от 28.06.2017 г., подписан и заверен от двете страни.; Договор за изработка на дизайн от 30.07.2017 г., сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: изработка на дизайн на табели; приемо-предавателен протокол от 30.07.2017 г., подписан и заверен от двете страни.; Договор за изработка на дизайн от 29.06.2017 г.,

сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: изработка на дизайн на табели; приемо-предавателен протокол от 29.06.2017 г., подписан и заверен от двете страни.; Договор за изработка на дизайн от 30.06.2017 г., сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: изработка на дизайн на табели; приемо-предавателен протокол от 30.06.2017 г., подписан и заверен от двете страни.; Договор за изработка на дизайн от 31.07.2017 г., сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: изработка на дизайн на табели; приемо-предавателен протокол от 31.07.2017 г., подписан и заверен от двете страни.

Съгласно ПИНП № П-22221920149204-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], посочените по-горе фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 344-346 в папка 2 приложение по делото/. Поради това съдът намира, че се касае за реално извършени и приключили счетоводни операции, респективно с оглед целия събран доказателствен материал по отношение на това дружество доставчик на услуги и изслушаната и приета съдебно-счетоводна експертиза, че извода на приходната администрация за нереалност на счетоводните операции, респ. на извършените услуги е необоснован.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИ					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	
	Номер	Дата		в .	
1	2	3	4	5	
1	[ЕГН]	15.06.2020	Рекламна кампания - лято 2020	4500.00	
2	[ЕГН]	16.06.2020	Поддръжка на сайт	3000.00	
			ОБЩО:	7500.00	

Видно от предоставените от счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика "БИ ТИ ЕВРО К." Е. са били осчетоводени при дружеството, като р азплащането по фактурите е извършено в брой,и по делото са са налични копия на фискални касови бонове.

Фактурите, описани по-горе в таблицата са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответните данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно ПИНП № П-22221520149254-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в Таблица 2 фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 362-364 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следната фактура № [ЕГН]/02.03.2020г.

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорната фактура, издадена от доставчика [фирма] е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател, като разплащането по фактурата е извършено в брой.

Счетоводните операции, показани по-горе са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурата, е отразена в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно ПИНП № П-22220520149249-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в Таблица 8 фактура, издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 266-268 в папка 2 приложение по делото/.

С оглед на горния анализ се налага извод за наличие на доставки на услуги по смисъла на чл. 12, ал. 1 ЗДДС, доколкото въпросът дали доставчиците са разполагали с необходимия технически, материален и кадрови ресурс за извършването им не би могъл да бъде разглеждан самостоятелно извън преценка на наличните счетоводни документи и подписани договори.

Относно доставките на транспортни услуги и товаро-разтоварни дейности, фактурирани от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]:

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК[ЕИК]						
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	ДДС	На
	Номер	Дата		в лева		
1	2	3	4	5	6	
1	23	07.07.2020	Транспортни услуги	3000.00	600.00	
2	25	08.07.2020	Ф. реклама	2700.00	540.00	
3	27	09.07.2020	М. проучване	3300.00	660.00	
			ОБЩО:	9000.00	1800.00	

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика "ЕВРО Б. К." Е. са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател разплащането по фактурите е извършено в брой и по делото са налични копия на фискални касови бонове. Счетоводните операции, са намерили отражение в хронологични дневници /главна книга/ на съответните счетоводни сметки за периода.

Фактурите, описани в таблицата са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма] през съответните данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно ПИНП № П-22221020149300-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаните в *Таблица 4* фактури, издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди /стр. 314-316 в папка 2 приложение по делото/. Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя:

ДОСТАВЧИК [фирма] с ЕИК[ЕИК]						
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа		ДДС
	Номер	Дата		в лева		
1	2	3	4	5	6	
1	[ЕГН]	02.12.2019	Услуга - липсва фактура	6000.00	1200.00	
2	[ЕГН]	14.01.2020	Транспортни услуги	7000.00	1400.00	
			ОБЩО:	13000.00	2600.00	

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорните фактури, издадени от доставчика [фирма] са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател разплащането по фактурите е извършено в брой, като оп отношение на първата липсва документ за плащане. Наред с това и съгласно ПИНП № П-22221520149214-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в *Таблица 14* фактура № [ЕГН]/14.01.2020 г., издадена на [фирма] не е включена в дневник за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 248-250 в папка 2 приложение по делото/.

Доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издал на [фирма] през процесния период следната фактура № [ЕГН]/06.03.2020г., по която е отказан данъчен кредит на жалбоподателя.

Видно от предоставените счетоводни документи на жалбоподателя, спорната фактура, издадена от доставчика [фирма] е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател, като разплащането по фактурата е извършено в брой, а по делото е налично копие на фискален касов бон.

Счетоводните операции, показани по-горе са намерили отражение в хронологични дневници на съответните счетоводни сметки за периода.

Съгласно ПИНП № П-22220620149208-141-001/05.01.2021 г., съставен от ТД на НАП за [фирма], описаната в *Таблица 15* фактура, издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период /стр. 356-358 в папка 2 приложение по делото/.

С оглед изложеното и мотивите за отказ да се признае право на приспадане на данък, съдът намира, че само поради единствения мотив за липса на кадрова и материална обезпеченост на преките доставчици не може да се ограничи правото на получателя по доставки на стоки и услуги да приспадне данъчен кредит за платени от него стоки

и услуги, ползвани за целите в икономическата му дейност, при липса на данни за данъчна измама. В тази насока са Решения на С. по дело С-18/13, както и решения по делата „Б.“ и „Ф.“ и цитираната в тях практика. Режимът на правото на данъчен кредит, предвиден в Директива 2006/112 не допуска данъчнозадълженото лице, което не е знаело или не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че сделка по веригата е опорочена, поради измама с ДДС, да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане на ДДС. В случая органите по приходите излагат съображения, предимно свързани с липсата на кадрова обезпеченост на доставчиците, като в същото време не се позовават и не представят доказателства за наличие на данъчна измама.

Съгласно решение по дело С-18/13 от 13.02.2014 година обаче, именно данъчната измама трябва да бъде доказана във връзка с липсата на материална или кадрова обезпеченост, както и пропуските в счетоводната отчетност на доставчиците. При липса на установена данъчна измама, посочените пропуски сами по себе си не могат да бъдат основание за отказ да се признае правото на приспадане на данъчен кредит. В посоченото решение се разяснява, „ че само по себе си, за да се откаже признаването на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, нито разходите за услугата в счетоводната им документация да са неоправдани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е още тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която е обосновава правото на приспадане, е част от измама“. Съобразно т. 46-53 от визираното Решение на С. По дело С-342/11, в хипотезите, при които доставката не е извършена между посочените във фактурите страни, проверката дали самият издател на фактурата е осъществил въпросната сделка е предпоставена от наличието на конкретни улики за наличието на измама, предоставени от данъчния орган/т. 53/. Това разбиране е застъпено и в т. 61 и т. 62 от решението на С. По обединени дела С -80/11 и С-142/11, съобразно които „данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, от една страна, да провери, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или, от друга страна да притежава документи в това отношение.

В обобщение следва, че наличието на преки доказателства за реалност на доставките на стоки и услуги, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е обезпечило още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства (договори, приемо-предавателни протоколи, стокони разписки, протоколи за извършена работа и др.) дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за успешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Неоткриването на третите лица на адресите на управление само по себе си не може да формира изводи във вреда на ревизираното лице, но доказателствената празнота следва да се цени наред с всички останали факти и обстоятелства, установени по време на данъчната ревизия. В случая обстоятелството

на ненамирането на доставчиците на адресите, обсъдено съвкупно с фактите, разгледани по-горе в мотивите на настоящото решение не разколебава извода за доказана реалност на процесните доставки.

II. Относно задълженията по ЗКПО:

Въз основа на фактите и обстоятелствата, установени в частта на облагането по ЗДДС и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, ревизиращият екип е преобразувал декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение с отчетените разходи в размер на 302 004,40 лв. по фактурите, издадени от посочените по-горе лица. Мотивите за тази преценка са аналогични на изложените по-горе, поради което съдът не намира за нужно да ги преповтаря. Най-общо те се изразяват в липсата на доказателства за наличие на кадрова и техническа и техническа обезпеченост за изпълнението на доставките, липса на счетоводна отчетност за начисляване на данъка по реда на чл. 86 ЗДДС, непредставяне на изискани документи и т.н., поради което е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях.

Съобразно действащата нормативна уредба, за да е налице правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, какъвто е жалбоподателя, следва да са изпълнени условията на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, както и да не са намерили проявление ограниченията на това право визирани в чл. 70 от с.з. Видно от разпоредбата на чл. 68 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Чл. 69, ал. 1 от ЗДДС съдържа изискването стоките или услугите, предмет на доставката, да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, за да има право лицето да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити.

Безспорно е, че признаването на право на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална достадка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В общия случай, за обосноваване на доставка на стоки е необходимо установяването на обстоятелството, че ревизираното дружество е получило стоки от съответния вид и количество и че доставчикът разполага с тези количества и видове стоки, чиято собственост може да прехвърли, както и други обективни обстоятелства, съпътстващи такива доставки - доказателства за индивидуализация на стоката, за нейното транспортиране, за нейното предаване, за мястото на изпълнение - складови бази, транспорт и др.

В хода на ревизията е установено, че фактурите, издадени от следните доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК [ЕГН], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] са за доставки, за които

няма доказателства да са реално извършени, поради което е прието, че на жалбоподателя не следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит за тях. В контекста на изложеното по-горе настоящият съдебен състав намира това заключение за неправилно, тъй като се гради на неправилно установена фактическа обстановка и изводи, базирани на ненадлежно събран доказателствен материал.

Жалбоподателят, като лице, което черпи благоприятни за себе си правни последици, носи доказателствена тежест за установяване с всички допустими доказателствени средства реалността на доставките и материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване право на приспадане на данъчен кредит. Такова доказване, съдът намира за успешно проведено пред ревизиращите органи, както и в рамките на настоящото съдебно производство, което води до обоснован извод за наличие на доказателства за реално осъществени стопански операции, документирани с процесиите фактури. Наличието на доставка за целите на ЗДДС рефлектира пряко и на отчетените разходи за тези доставки по ЗКПО. Именно във връзка с това, органите по приходи са извършили допълнително преобразуване за целите на данъчното облагане в увеличение, което с оглед изложените от съда мотиви в предходната част на съдебното решение касаеща задълженията по ЗДДС на оспорващото дружество е неправилно. В случая съдът намира за установено, с оглед целия събран в хода на съдебното производство доказателствен материал, че ревизираното лице представи доказателства за реалното извършване на стопанските операции. Чрез осчетоводяване на разходи, които са реално извършени, жалбоподателят не намалява финансовия си резултат и това води до плащане на корпоративен данък в по-малък размер от действително дължимия. Във връзка с това са изпълнени хипотезите на чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, поради което съдът намира, че финансовият резултат е преобразуван и правилно и законосъобразно, единствено и само по отношение на доставката осъществена от **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** за следната фактура - № [ЕГН], на стойност 6000 лв. и ДДС 1200 лв., по които е отказан данъчен кредит на жалбоподателя и по отношение на която правилно е определен допълнителен корпоративен данък ведно с дължимите лихви. Това е така, тъй като пржоцесната фактура е отразена в дневника за покупки на жалбоподателя и по нея е ползвал данъчен кредит, а видно от протокола за насрещна проверка е установено, че тя не е включена в дневника за продажби на доставчика, респ. доставчика не е начислил ДДС, но жалбоподателя е ползвал данъчен кредит. Тогава при данъчна основа от 6000 лв., дължимия ДДС е в размер на 1200лв. при което размера на корпоративния данък е 600 лв. лихвата в този случай е в размер на 44,87 лв. за периода 01.07.2020г- 26.03.2021г. В останалата част е неправилно определен и РА следва да се отмени.

Горният правен анализ обуславя извод за частична основателност на жалбата.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски се дължат в размер на 3800 лв. съобразно, отхвърлената част и по компенсация с вземането на жалбоподателя за разноски.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], Ревизионен акт /РА/ №Р-22220520004700-091-001 от 26.03.2021 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията потвърден с Решение № 1421 от 13.09.21г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, относно определени допълнително задължения за корпоративен данък общо в размер на 29 600,44 лв. и начислени лихви за забава в размер на 7 346,23 лв., в резултат на преобразуване на декларираните финансови резултати за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., както и са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от м. 11.2016 г. до м. 02.2017 г., м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., от м. 09.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 02.2018 г., м. 05.2018 г., м. 07.2018 г., м. 08.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2018 г., м. 01.2019 г., от м. 03.2019 г. до м. 06.2019 г., от м. 10.2019 г. до м. 11.2019г. и м. 01.2020 г., м. 03.2020 г. и от м. 05.2020 г. до м. 07.2020 г. общо в размер на 47 906,06 лв., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 10 588,89 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220520004700-091-001 от 26.03.2021 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията потвърден с Решение № 1421 от 13.09.21г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, в останалата част касаеща задължения за корпоративния данък в размер на 600 лв. и лихва в размер на 44,87 лв. за периода 01.07.2020г- 26.03.2021г., както и в частта по ЗДДС в размер на 1200 лв. за ползван данъчен кредит през 12.2019г. и лихва в размер на 145,68 лв. за периода 15.01.2020г. – 26.03.2021г.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 3800 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: